

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judecători – Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dljanschi Elic în numele inculpatului Mînzat Mircea, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui

Mînzat Mircea Mihail,

născut la 15 februarie 1973, originar și domiciliat pînă la reținere în s. Țepilova, r-nul Soroca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 01 septembrie 2009 - pînă la 12 martie 2011; (instanța de fond);

2. de la 15 aprilie 2011 - pînă la 29 septembrie 2011; de la 15 noiembrie 2012 - pînă la 22 ianuarie 2014; (instanța de apel);

3. de la 19 iulie 2012 - pînă la 23 octombrie 2012; de la 27 mai 2014 - pînă la 15 iulie 2014; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin..(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 12 martie 2011, Mînzat Mircea a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Mînzat Mircea, a fost învinuit de faptul că, la 12 august 2006, aproximativ la orele 19⁰⁰, împreună cu Mînzat Mihail și o persoană în privința căreia urmărirea penală a fost disjunctă, aflîndu-se pe cîmpul dintre satele Țepilova și Hristici, r-nul Soroca, în urma unui conflict cu cet. Eftodi Eustafie, i-au aplicat ultimului lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.92/D din 17 octombrie 2006, ***vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.***

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către:

- procuror, care a solicitat, casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mînzat Mircea să fie condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea soluției solicitate, procurorul a invocat că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia acestuia, confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, acestea nefiind apreciate de instanță la justa lor valoare, și anume: declarațiile părții vătămate Eftodi Estafie, martorilor și alte probe care au fost puse la baza învinuirii și, neîntemeiat a adoptat o sentință de achitare;

- partea vătămată Eftodi Estafie, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii înaintate, argumentînd că instanța de fond nu a luat în considerație că atît la urmărirea penală cît și în instanța de fond a declarat cu certitudine că anume Mîntat Mircea împreună cu tatăl său Mînzat Mihail și fratele acestuia Ivan l-au maltratat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2011, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de acuzatorul de stat și al părții vătămate Eftodi E., cu menținerea sentinței.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat suficiente probe obiective, veridice și concludente ce ar demonstra vinovăția inculpatului Mînzat Mircea în săvîrșirea infracțiunii imputate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat care a solicitat, casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, argumentînd că instanțele ierarhic inferioare, au ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, bazîndu-se în exclusivitate pe probele apărării și ignorîndu-le complet pe cele prezentate de partea acuzării.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2011 și

dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că instanța de apel în decizia adoptată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor și probelor invocate de procuror în apel, nu le-a analizat și apreciat separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, adică nu și-a argumentat în mod legal soluția.

Totodată, Colegiul penal a conchis că instanța de apel în decizia adoptată nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea tuturor probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, întemeindu-și concluziile sale pe probe neverificate în ședința de judecată, acestea nefiind reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2014, au fost admise apelurile declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată Eftodi Eustafie, casată sentința Judecătoriei Soroca din 12 martie 2011, și pronunțată o nouă hotărâre prin care Mînzat Mircea a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

10. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond și-a bazat concluziile privind nevinovăția inculpatului exclusiv pe probele prezentate de partea apărării, ignorînd în totalitate existența unui ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și veridice care în rînd cu declarațiile părții vătămate Eftodi E., se completează reciproc și demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

În continuare, Colegiul penal a menționat că, instanța de fond a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor Bulimaga V. și Rotaru M., din care rezultă că ei au văzut în cîmp două căruțe și patru oameni care se certau între ei, după care trei dintre aceștia au început să-l bată pe unul. La fel, din declarațiile acestor martori rezultă că Mînzat Mircea era una din acele persoane care au aplicat lovituri părții vătămate Eftodi E. Totodată, instanța de fond nu a dat careva apreciere declarațiilor succesului legal al părții vătămate Rusu R. din care rezultă că, informația inițială referitor la faptul că

partea vătămată a primit leziunile corporale de la cădere din căruță, a apărut ca o presupunere, deoarece caii singuri au venit acasă, iar pătimitul care era în stare foarte gravă și care nu vorbea a fost adus de Maxian V. și o altă persoană.

La fel, instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului care a negat vinovăția, declarații pe care le-a considerat mincinoase, făcute cu scop de apărare pentru a evita răspunderea penală.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Curtea de Apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale, privind individualizarea pedepsei, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, precum și de faptul că infracțiunea comisă de inculpat se clasifică ca infracțiune gravă. Astfel, instanța de apel a considerat că reeducarea inculpatului este imposibilă fără izolarea lui de societate cu aplicarea pedepsei privative de libertate în limitele sancțiunii articolului incriminat.

11. Decizia în cauză este contestată cu recurs de către avocatul Dlujanschi Elic, în numele inculpatului Mînzat M., care invocînd temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare, invocînd că instanța de apel în decizia adoptată nu a luat în considerație:

- declarațiile martorului Maxian Valerii, care a declarat că a văzut cum victima a căzut jos din căruță fiind tîrît de cai;

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 154 din 22.10.2010, prin care s-a constatat că leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate prin acțiunea traumatică a corpurilor contondente, posibil în circumstanțele descrise de martorul Maxian V.;

- declarațiile părții vătămate sunt în contradicție cu raportul de examinare medico – egală nr. 80/D din 09.10.2006, care a fost efectuată în baza înscrierilor în fișa medicală nr. 4801, din care rezultă că partea vătămată a fost internată în spital la 12.08.2006 și din cuvintele rudelor ultimul a primit traumele căzînd din căruță;

- sentința și deciziile prin care Mînzat Mihail a fost condamnat nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare a lui Mînzat Mircea, deoarece în speță au fost prezentate probe suplimentare și anume raportul de expertiză în

comisie nr. 154 din 22.10.2010, precum și declarațiile martorului Maxian V., Tetelea V. și Cernei I., probe, care nu au fost examinate la judecarea cauzei în privința lui Mînzat Mihail.

Astfel, consideră că în speța discutată nu au fost prezentate probe incontestabile care ar confirma cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea incriminată, rămînînd îndoieli care nu au putut fi excluse pe parcursul cercetării judecătorești;

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul consideră că hotărîrile judecătorești adoptate în cauză sînt legale și întemeiate, iar recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Recurentul, a invocat în recursul declarat ca temei pentru recurs pct.6) și 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit pct.6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Însă, Colegiul penal constată că, recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Dlujanschi E. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Mînzat Mircea în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal apreciază concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Mînzat Mircea și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, corectă și întemeiată, ce se confirmă prin cumulul de probe administrate: - *plîngerile părții vătămate Eftodi E. din 22 august 2006 și din 24*

octombrie 2006, care solicită tragerea la răspundere a lui Mînzat Mihail, care la 12.08.2006 împreună cu fii săi Mînzat Mircea și Mînzat Ion l-au maltratat (f.d.51, 55, vol.I); - *procesele-verbale de audiere a părții vătămate Eftodi Eustafie* în cadrul urmăririi penale și de interogare a acesteia în cadrul ședinței instanței de fond și de apel (f.d.69-70, 191-192 vol.I,) din care rezultă că la data de 12 august 2006 aproximativ la orele 19⁰⁰ a fost maltratat de către Mînzat Mihail și feciorii săi Mînzat Mircea și Mînzat Ion, după care l-au urcat în căruță. Pe drum cailor au luat-o la fugă și el dorind să oprească cailor a căzut din căruță, ulterior de el s-a apropiat Maxian și încă o persoană care l-au transportat la sora sa acasă. Despre faptul maltratării sale de către inculpat i-a comunicat fiului său, când se afla în spital; - *declarațiile martorului Rusu Raisa*, din care rezultă că tatăl său Eftodi E. ***i-a comunicat ei și fratelui său despre faptul că a fost maltratat de Mînzat Mihail și feciorii acestuia Mircea și Ion la o săptămână după ce a fost operat.*** Imediat după ce partea vătămată le-a comunicat despre acest fapt, polițistul de sector l-a adus în salonul din spital pe Mînzat Mihail pe care partea vătămată l-a recunoscut și a declarat că anume această persoană împreună cu cei doi fii ai săi l-au maltratat (73-74, 187-188 vol. I, 48-50 vol. II); - *declarațiile martorilor Bulimaga V. și Rotaru M.*, din care rezultă că ei au văzut în câmp două căruțe și patru oameni care se certau între ei, după care trei dintre aceștia au început să-l bată pe unul. La fel, din declarațiile acestor martori rezultă că pe una dintre persoanele care aplicau lovituri părții vătămate Eftodi E. îl chema „Mihai” (f.d.79-80, 194-200, 335-338 vol. I); - *declarațiile martorului Șoimu Andrian* date în cadrul ședinței instanței de apel, care a comunicat că în anul 2006 activa în calitate de inspector de sector în s. Hristici, r-nul Soroca, aproximativ prin luna septembrie de la spital a parvenit informația despre un pacient care a fost internat în stare gravă, când s-a deplasat la spital a depistat că ***partea vătămată era în stare foarte gravă și nu putea vorbi***, ulterior, peste aproximativ 10 zile starea sănătății s-a ameliorat, iar pătimitul i-a comunicat că a fost maltratat de 3 persoane, tata și doi feciori. Totodată a comunicat că în momentul când l-a prezentat spre recunoaștere pe Mînzat Mihail, Eftodi E. l-a recunoscut și a comunicat că anume această persoană împreună cu doi fii ai săi l-au bătut (332-334, vol. I, 51-53 vol. II); precum și materialele cauzei – *procesul verbal de audiere a martorului Maxian Valeriu din 07 septembrie 2011*(f.d.315-316 Vol. I) din care rezultă că acest martor a dat declarații în instanța de judecată la solicitarea lui

Mînzat, care l-a rugat să comunice că el a văzut cum pe Eftodi E. l-au tîrît caii. Totodată, a confirmat că acest fapt nu corespunde realității deoarece el *nu a văzut ca partea vătămată să fie tîrîtă de cai, el doar a presupus acest lucru;*-raportul de examinare medico - legală nr. 80/D din 04.10.2006 și raportul de expertiză medico – legală nr. 92/D din 17.10.2006, prin care la Eftodi E. au fost constatate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, vătămări ce au survenit în urma unor lovituri și acțiuni cu corpuri dure contondente, la fel s-a exclus apariția acestor vătămări de la căderea liberă de la înălțimea corpului (f.d.89,92 vol. I); - *procesele - verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 31.05.2007* din care rezultă că martorul Rotaru Mihail i-a recunoscut pe Mînzat Mircea, Mihail și Ion ca persoane care în luna august 2006 pe cîmpul dintre satele Țepilova și Hristici, r-nul Soroca îi aplicau lovituri unei persoane de vîrstă înaintată (f.d.83-85, vol. I).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul avocatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia acestuia a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, ținînd seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, succesul legal al părții vătămate, martorii, a cercetat probele administrate la dosar, dînd citire proceselor-verbale și altor documente, verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Mînzat Mircea.

Probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal. Instanța de apel a soluționat cazul examinînd toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cît cea pe care materialul probator o susține.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului Dljanschi E. referitor la faptul că prin declarațiile martorului Maxian Valerii se confirmă nevinovăția inculpatului, deoarece aceste afirmații sunt combătute prin procesul – verbal de audiere a martorului Maxian Valerii din 07.09.2011, care a declarat *„La mine acasă a fost Mînzat și m-a rugat să spun la judecată că pe Iftodi E. l-au tîrît caii și că el nu este vinovat. Acest fapt nu este drept, eu nu am văzut ca pe Iftodi să-l fi tîrît caii, eu numai am presupus acest fapt din cuvintele lui Mînzat Mircea(f.d.315-317 vol. I).*

La fel, Colegiul penal consideră neîntemeiat motivul invocat de recurent referitor la faptul că declarațiile părții vătămate sunt în contradicție cu raportul de examinare medico – legală nr. 80/D din 09.10.2006, care a fost efectuată în baza înscrierilor din fișa medicală nr. 4801, din care rezultă că partea vătămată a fost internată în spital la 12.08.2006 iar traumele le-a primit căzînd din căruță, din următoarele considerente, potrivit declarațiilor succesoriului legal al părții vătămate Rusu R. s-a constatat că informația inițială referitor la faptul că partea vătămată a primit leziunile corporale de la cădere din căruță, *a apărut ca o presupunere, deoarece caii singuri au venit acasă, iar pătimitul care era în stare foarte gravă și nu care nu vorbea* a fost adus de Maxian V. și o altă persoană.

Totodată, instanța de recurs respinge ca fiind nefondate afirmațiile invocate de apărător privitor la faptul că, în speța dată nu pot fi luate în considerație hotărîrile de condamnare pronunțate în privința lui Mînzat Mihail, deoarece, procesul penal pe faptul maltratării cet. Eftodi E. inițial a fost pornit în privința la trei persoane și anume: Mînzat Mihail, Mînzat Mircea și Mînzat Ivan, ulterior în legătură cu faptul că Mînzat Mircea s-a eschivat de la organul de urmărire penală, întru netergiversarea examinării cauzei, dosarul penal a fost disjunct, prin urmare că aceste hotărîri pronunțate în privința lui Mînzat Mihail au tangență directă cu prezenta cauză penală.

Astfel, Colegiul penal constată că acțiunilor lui Mînzat Mircea i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în

această parte la fel nu s-au stabilit.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dlujanschi Elic în numele inculpatului Mînzat Mircea, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui *Mînzat Mircea Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 13 august 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru